

ע ל ו ן מ י ו ך ד

ערב חג הפסח הבא עלינו לטובה -
 נקדיש גליון מיוחד של "ביתנו",
 ובו מאמרים, עיטורים של חג, ו-
 חומר מגוון אחר. ודאי ישנם חברים
 שאינם מעוניינים לשמור את רעיוננו-
 תיהם, יחד עם החמץ, ולדחמץ הז-
 דמנות נדירה זו,

על-כן, כתבו! כל מאמר יקבל הכ-
 שר מהמערכת ויהיה כשר לפסח,

ה מ ע ר כ ת.

דורש ערות של כל העוסקים במלאכה וי-
 כולת של תגובה מהירה ככל שתידרש.

בדיון על תקציבי החבריה יש בטיה לקדש
 את המקובל, לראות בסיכומי השנה שעברה כעין
 רצוי בשביל השנה החולפת, גם אם גרבה הסכו-
 מיס המוצעים מפתיעים לא מעט, אין להמנע מ-
 קורקטורות קלות במקרים בולטים (כל כלה, הח-
 זקת דירות, בריאות). אך את הדגש נשים הפעם
 על דרכי פיקוח בשמירה על התקציבים, על חתי-
 רה ליצוב "משכורתנו", לריסון גובה יום הע-
 בודה.

החברים בודאי ינצלו את ההזדמנות של -
 "ויכוח שנת"י כזה להרצות את השגותיהם ודעו-
 תיהם על מדיניות כללית של הוצאות לצריכה, -
 על דרכי השיתוף וחלוקה. ההזדמנות היא, לפי
 דעתנו נאותה, כדאי להקדיש לשאלות יסוד אלה
 זמן וראויה בודאי לבחינה מדוקדקת כל הצעה

חג רודף חג וועדת התרבות שלנו -
 פועלת "במלוא הקיטור": זה עתה קיפלה -
 ואיחסנה את הלבושות פורים, והנה חג ה-
 פסח מתקרב ואת ליל הסדר אי אפשר לדחות
 אפילו בערב אחד.

אפילו איש, שמסתכל מהצד על פעלה
 של ועדה זו אינו יכול שלא להתרשם מהע-
 מס הרב, הרובץ עליה, מהאחריות, שמוטלת
 עליה וממראה הרב, בו היא מתגברת על ק-
 שיים. והם אינם מעטים. אמצעים אפסיים
 כמעט, חוסר "שכבה ביבובית" בקיבוץ, ש-
 היא צריכה להיות הנושא של הפעולה התר-
 בותית. לעומת זאת, ביקורת חריפה, דרי-
 שות גבוהות שהציבור שלנו מעמיד בפניה.
 ראויה היא ועדת התרבות, שהינה ממידה-
 רבה של אימוץ, אהדה ועזרה מעשית מצד-
 החברים. כי רק בכך הערובה, שחגיבו יע-
 ניקו לבו אותה הרגשה של התעלות נפשית-
 ונחת רוח, כפי שאנו מצפים מכל חג.

דיון על תקציבי החבריה הוא השני בסדרת
 הדיונים המשקיים השנה. הסקירה על מצב-
 נו הכספי הצליח להחדיר בנו את ההרגשה-
 שכפיתוח כוחות הייצור של המשק לא סגי,
 לפתח אותם בלי הגבלה מכוונת; אל לבו -
 להיות כלי משחק בידי השוק האנרכי, כי-
 מצד משקי מצויין ועבודה על טורים גבו-
 הים במפעל יכולים להיות לנו לרועץ עקב
 "קשמים כספיים חולפים". המרצים המרכ-
 זיים, פוצו ויוחצן, הצליחו להעמיד או-
 תנו על מצב הדברים והמתוכחים הוסיפו -
 דוגמאות לרוב משטחי הפעולה השונים, ב-
 הם החברים פועלים. מצבנו הכספי איננו-
 מעורער, חלילה והרבה משקים היו מתבוכים
 במצב כזה. אך הוא כיום רציני יותר, מ-
 אשר בעבר הקרוב והמגמות הכלליות מראות
 סימנים של הרעה נוספת אפשרית. מצב זה

בסיעות לחו"ל היותה נושא מרכזי לשיחה. הש-
נה חברים רבים מגלים שפע של רצון טוב -
לבסוע... לא ראינו אפשרות לסטות מההחלטות-
הקיימות, לפיהן אפשרית כל שנה רק בסיעה א-
חת ע"ה החבר ואחת ע"ה הקיבוץ. לגבי שתי פ-
ביות נוספות השנה (רומן, ינו) הוחלט לכסות
את ההוצאות ואת הגרעון בימי עבודה, ע"י ג-
י"ס.

רפי נבחר גזבר, למרות היותו מועמד "קבוע"-
לפעילות בקיבוץ הארצי. אם כי הודענו על ה-
הצעה למחלקה הפרסונלית, אין אנו יכולים ש-
לא להתעכב על פרשת הפעילים. נכון הוא, מצ-
בנו במספר הפעילים רע למדי, הגרעון הוא ג-
דול. זה כמה שנים אנו נמצאים במצב של הת-
גוננות לגבי דרישות התנועה. הן הולכות וג-
דלות, אך מספר החברים נשאר יציב, במקרה ה-
טוב, לעומת צרכי הקיבוץ המתרחבים.

מאיך אין לבי עם אלה, אשר "ששים אלי
קרב", כשמדובר בשיחרור של פעיל. נכון, לא
כל פעיל מביא תרומה חיובית לקיבוץ, ובישי-
בות המזכירות הובהר הדבר לאיש המחלקה. אך
אין גם לראות בכל פעיל טיפוס שלילי ובכל -
פעילות פסול. יש לנו ההרגשה, שדעות כאלה -
קובות לעצמן שבייתה בקרב חברים מסויימים.
אופינית היתה השאלה בשיחה האחרונה, האם לא
קיימת סכנה (!), שרפי יידרש לפעילות גם א-
חרי הגזברות. כשמדברים על סכנה, יש בודאי-
גם אויב... ואם פעילות זאת סכנה, הרי האו-
יב הוא כברא הקיבוץ הארצי. יש להתריע נ-
גד הלך רוח זה, שהוא ביסודו אנטי-קיבוצי לא
פחות משהוא אנטי-תנועתי.

מעטית לשיפורים ארגוניים, אם הישמע -
כזאת.

בישיבת המזכירות מיום 18.3 השתתף מ-
היס, מחמחלקה הפרסונלית של הקיבוץ הא-
רצי. סוכם אתו על שחרורו של יחיאל לפ-
עולה עד 1 במאי, בתנאים מסויימים. מטס
מציודו הבטיח לפעול לשיחרורו גם לפני -
וזועד הב"ל. לא יכולנו להיענות לדרישה-
השניה של המחלקה, לשחרר את רפי לפעילות-
אחרי יציאתו של שלמה גבעון לגזברות ה-
מחלקה לבניה, יצא המועמד האפשרי לתפקיד
הגזבר של הקיבוץ ואין אנו יכולים לדחות
עוד את החלטתו של פוצר. הודענו, שאנו
מעמידים את רפי כהצעה יחידה לגזבר. ה-
דיון בנוכחות אנשי המחלקה לחברה ונוער
התנהל בשאלת ההשלמה המוצעת לחברת "בב-
טים" שלנו. השאלה תובא לשיחת הקיבוץ.

בישיבה ביום 25.3 נידונו ענייני-
המוסד, ביחד עם זכריה.

בשיחת הקיבוץ:

קבלת חברים: הוחלט להעביר הצבעה אישית
על קבלתה של לילי כחברה. אריה אדלש-
טיין לא קיבל רוב דרוש בהצבעה אישית -
ועל כן לא נתקבל. שמואל שמואליאן הו-
דיע על עזיבת הקיבוץ.

דירות מתפנות: דירה, שמתפנה משום מה, -
לא עומדת לרשות התור הרגיל של מועמדים
לשיכון. המזכירות תציע לשיחה בכל מקרה
מועמד לדירה כזאת.

שמואל גולן הלך לעולמו

הדבר קרה בפתאומיות מדהימה לכל מי שעבד במחיצתו. לא ביתנה לנו אזהרה
כל שהיא, אף לא שמץ-רמז לדאגה, ביום ד' האחרון ישבנו בדיונים ממושכים עד שעות-הערב.
מילק, כדרכו, ריכז את השיחה, הדריך, העמיק הגות ויחד עם זאת דאג תמיד להפיג את
המתח בבדיחות הדעת ועליצות, הקשיב היטב לכל חבריו, ליקט וברר את העיקר מן הטפל,
את הראוי לתשומת-לב ולפתוח-יתר. מגשר היה על פני חלוקי-דעות, ש מר על החברות
הטובה, ותמיד תמיד מחפש את האמת, את המהות, ולא הסתפק בנוסחה בוחה, אף לא בבחמת
ותקורות.

הוא כאב את הבעיות של חיינו, התייסר בכל ייסורי הצמיחה וההגשמה של
מפעלנו הקבוצי, ובעיקר החיבוכי, חיפש את השלמות, את בשורת העתיד בדור ההמשך, דור
בנים-מגשימים, בני-טפוחיו.

ומה לעשות - ימים אלה של דריכה במקום, של צפיית-שוא לעתודות, של התגו-
נות מפנה לעגה המחוצף של החברה הישראלית הפורקת עול ומשכיחה ערכים - לא יכלו אלה
לחסב דאגה עמוקה ללבו הרגיש.

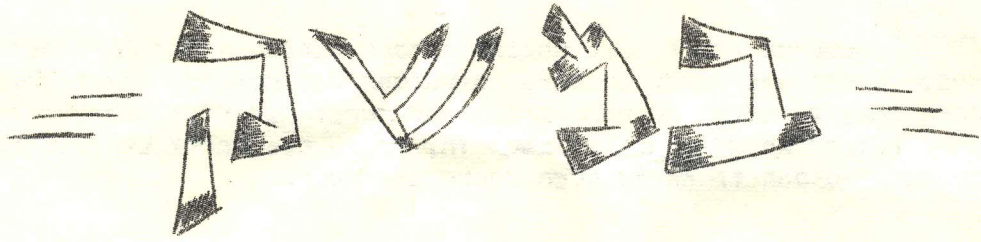
עם כל ערנותו וחביבותו, עם כל מהירות הליכותיו ותבועותיו - אי אפשר היה
שלא לחוש את סבל-רוחו, את לבטיו, את מבוכת האיש שחינך במשך ימות דור לאידיאליים,
לאמונה, לשיטתו, להומניזם וסוציאליזם - והנה, רוחות אחרות לגמרי מבשבות בעולמנו...
ביום ששי, היום האחרון לחייו היה מוקדש כלו לבעיות ילדינו מוכי-הגורל הזקוקים
לחינוך נפרד במוסד המיוחד לכך, מילק נהל את הישיבה, האציל מרוחו, נתן את דעתו
לדאגות יום-יום מעשיות. חפש פתרונות. נפרדנו ברוח טובה בשעות שלאחר הצהריים, כדי
לחזור איש איש לביתו.

הוא נילה את הערו עם חבריו ו"משמר-העמק". ובלילה התישב עוד לכתיבה, בודאי

עבד על הרצאתו שעמד לשאת כעבור שבוע בכנס פדגוגי ארצי. הנושא: "חינוך לערכים".

שתיים לאחר מכן, כבראה, לא היה עוד בחיים, ואנחנו, לא ידענו. ביום א' עמדנו להפגש שוב במרחביה, להעלות בפני המזכירות בעיות חינוך בקבוצים הצעירים, ביום א' בשעה 2.00. באותה שעה נסתם הגולל על קברו.

אבר ג.

ב ע נ פ ר ש ר ו ת

מבחינה פורמלית אנו נמצאים במצב ביניים, לאחר שגמרנו את החוזה הקודם עם המחלקה לבניה וטרם חתמנו על חוזה חדש. העובדים עובדי המחלקה הם ואף חלק מהחומרים על חשבונה הובא, ואם אמנם יתברר, שלא נחתום על חוזה חדש, נצטרך לגמור חשבון נפרד על העבודות המתנהלות כעת אצלנו.

מתנהל משא ומתן בינינו על תנאים ועל חוזה חדש. אנו נבקש מן המחלקה הצעות מחירים ותנאי אשראי למבנים שהוחלט לבנותם ועל מבנים נוספים שיאושרו בתוכנית ההשקעות הקרובה.

אחרי פגישתנו הראשונה עם אנשי המחלקה הוברר לנו ללא ספק, שאפשרויותיה מוגבלות מאוד, הן במחירים והן באשראי, ויתכן גם, בכושר הבצוע, ביחוד כאשר מדובר על סוג עבודות מסויים. בעבודות הגמר אנו סובלים באורח קבוע מאי-קיום האריכי בצוץ והעבודות מתמשכות ללא קץ, לכן, החלטנו להתקשר, בעתיד, התקשרות כוללת ולהבטיח, בשעת חתימת החוזה, את הגמר של העבודות. יש להניח שתוך חודש ימים יוחלט סופית, מי יבצע את העבודות. בינתיים אנו מרכזים כלים וחומרים למבנים.

העבודה בגן-הילדים מתנהלת בהתאם לתוכנית, וברפת הישנה אנו מחכים לטיחים.

ב ל ו ל י מ :

נגמרים, כמעט, עבודות הבנאים והוך חודש הגמרנה שם כל העבודות.

ב ש כ ו נ י מ :

מתנהלת הצביעה באיטיות - אחרי פסח הוגבר קבוצת הצבעים ויתבצעו כל הסיודים והצביעות.

ב נ ג ר ו ה :

תוכנית העבודה מתוחה למדי, אולם יש תקוה שתתגבר על הפיגורים, בעיקר בריהוט לחברים, הנגר שהבטיח לבוא - לא עמד בהבטחתו.

ב מ ס ג ר ו ה :

עיקר העבודות הן לבית-החרושת. מספר העובדים כעת גדול, כי קבלנו, זמנית, שני בעלי מקצוע מ"גל-עם", וכן הופנו זמנית עובדים אחרים למסגריה עקב מזג-האוויר שאינו מאפשר עבודות בשדות.

ב מ ו ט ר :

מאחר ואנו מוציאים כלים ישנים למכירה וכלים אחרים אנו נאלצים להעמיד, כי אין אפשרות לסמוך על עבודתם, יתכן ובעונה זאת נסבול מחסור בטרקטורים או בכלים אחרים (מקצרה קומביין לירק ומכוש), למרות זאת, בחושה החלטנו להפטר מן הכלים הישנים, וברציפות לחדש את האינזנטאר, ובינתיים, מק ההכוח לנו לנהוג בקפידה במכונות הקיימות. עלינו להחליט על נוהג מסויים בקשר לשימוש בפלטפורמות. במצב הנוכחי חלק מן הפלטפורמות מופקר, כולם משתמשים בהם אך איש אינו מטפל בן.

ח ש מ ל :

החלפנו קו לבניני המשק בבצוע קבלני ובחומרים שלנו, את מרבית העבודות החדשות אנו מוסרים לקבלנים בפקוחו המקצועי של שמואל.

א י נ ס ט ל צ ו ה :

גם כאן אנו מבצעים בעיקר את התקונים ואת העבודות השוטפות, בעבודת השדה יתחילו עם ההחלת ההשקעה. את העבודות במכוסה במסור לקבלן מבחוץ,

המכבסה החדשה:

לכלם נראה כי הגמר רחוק עדיין אך במבנה מסוג זה יש לקחת בחשבון את הקשיים בהיאום בעלי-המקצוע הרבים, ובכל זאת ברור כבר כי יהיה זה מבנה נפלא ונקווה שהמכונות והסדורים יקלו על העובדות.

ס נ ד ל ר י ה:

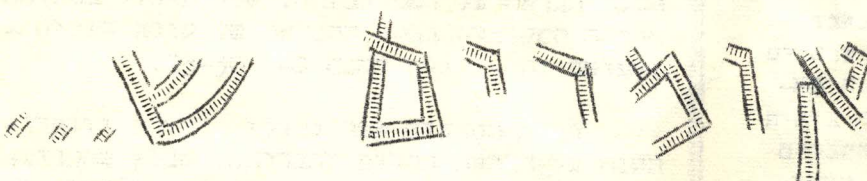
גם היא עומדת לפני העברה קרובה ותגיע למשכנה הטוב והנוח, יותר מקום, אור ואויר יקלו על העובדים.

ח צ ר נ י ם:

לפניהם יעמוד מבצע ההעברה וחיסול שכונתם ה"מפוארת" במבנה העתיד שלהם יתאפשר אחסון טוב וכולל של רהוט ואינרובטאר מכל הסוגים, עליהם לתכנן את השטח לבל בחזור שנית למצב של היום, כל השטח בין המחסן המרכזי עד ללול הפטום חייב להיות ריק ונקי, נחסל ונעביר את כל ה"מבנים" בשטח זה, ובבוא העת נכריז על מבצע "חיסול המעברה" ונקווה כי אצלנו סיסמה זו תתבצע הלכה למעשה עוד השנה.

אוריאל.

כ"ג

ש... חשבון הטלפון בבית לחודש ינואר היה 677 ל"ו?
ש... שיחה רגילה של שלש דקות עולה:

15	אגורות	-	לנתניה
22	"	-	חדרה
45	"	-	תל-אביב
68	"	-	חיפה

ושיחה מעל לשלש דקות עולה בהרבה על מחיר זה?

ש... גלויה עולה רק 6 אגורות ואף מגיעה לחיפה וגם לצפת?

ואם כל זאת לא ידעת, שמור מספרים אלה לנגד עיניך ונמצאנו כלנו נשכרים.

אוריאל.

כ"ג

זהירות נפני פילם-פלסטי דק!

כל אם ומטפלת, יודעת, שעליה לשמור על ילדיה הקטנים או לחנכם להשמר מפני גפרורים, סכיני-גלוח, תרופות, נפט, פליט וכו' אולם חוששתני, פן אינה ידועה הסכנה הצפויה לילד הרך מפילם פלסטי, ממנו עשויים שקיות לסוכרות, שלווח, חולצות, סוודרים וכו'.

בניו-יורק עזבה אשה את ילדתה בת השנתיים וחצי לזמן קצר לבדה לשחק, ומצאה אותה מתה - כפי הנראה מחנק ע"י שק פלסטי, זה היה המקרה ה-30 בארצות-הברית. ברוב המקרים היו אלה ילדים קטנים עד גיל שנתיים. הילד מקריב את הפלסטיקה אל פיו, היא נדבקת בקלות גם אל האף, ביחוד בימים יבשים וחמים והפעוט חלש מכדי לדאוג להורדת החומר, ונחנק.

בארצות-הברית מכינות מספר מדינות חוקים, שדורשים אריזה בפלסטיקה עבה יותר או בניר במקום בפילם-פלסטי דק. ואילו מדינות אחרות מסתפקות במסע-הסברה נרחב, קראתי, למשל, על פירמות לנקוי חימי, שבמסרן את הבגד המנוקה בשק פלסטי, הן מדפיסות על כל שק, באותיות גדולות, דברי אזהרה. השמוש באריזה פלסטית בארץ הוא עדיין מצומצם, וטרם שמת לב, שעתון כלשהו הדפיס דברי אזהרה, אך **אצלנו**, מאז התחלנו לייצר פילם-פלסטי אפשר לראות חתיכות למכביר מתגלגלות בפינות שונות של המשק. לכן: זהירות!

4 צעיר הערה כלשהי ביחס למחסן הבגדים.
 ועדת הקומבנה שמעה מפני שרה ו. על ה'רעיונות
 החדשים בקשר להנהגת ליברליזציה יותר רחבה
 בבחירת הבגדים, שההיה בהכרח יותר מגוונת
 משהיתה עד כה. ולאחר ששרה תנהיג הלכה למעשה
 את רעיונותיה - שהם ברוח כנס המחסנאיות של
 הקב"א - ביחס לחברות, היא תביא הצעות קונק-
 רטיות גם ביחס לחברים. כל זה שפיר, ובכל
 זאת הריני כשלעצמי חושבת, שהשיטה ההולמת
 ביותר את מצבנו, צריכה להיות זו הנהוגה כבר
 אצלנו ביחס לרהיטים. כלומר: כל חפץ יוערך
 ערכו ויקבע כלפיו מספר הנקודות המתאים,
 ובמסגרת מספר הנקודות שיקבע בתקציב הכללי
 לחבר בהלבשה, יוכל כל חבר לבחור לו את הדברים
 הרצויים לו ביותר, תוך התחשבות, כמובן, בטעם
 וברמה המקובלת בקבוץ בכלל.

ד ע ל מ י ל מ ס ו ר !

היט, אשר אינך רואה בו יו-
 תר כל חפץ, בל תראה בו עוד-
 רכושך, ואל תמסרהו לפי ראות
 עיניך, אלא מסור תמסרנו לו-
 שותה של ועדת-החברים, והיא-
 אשר תמצא בו ערך ותקבע לו -
 את בעליו החדשים. ופתרנו ב-
 עיה חברתית ממדרגה ראשונה.

ב.

כל זה מתיחס לבגדי-שבת, ואילו בגדי-עבודה יקבל החבר לפי צרכיו ולפי דרישת
 מקום עבודתו. כגון: פעילים, עובדי-רפת וכו'.

בלהה נשרי.

מכתב - והערה בצדו

אל
 הח' שמלה
 העוגן

אל
 זכריה
 העוגן

ח.י.

ח.י.

למרות עבודתנו המשותפת במוסד החי-
 נוכי, משום מה, אינך מבטא את השקפותיך -
 בחבר העובדים שם, אלא מפתיע, לפחות אותי,
 אותנו בהכרזות פומביות (באספות הורים, -
 עתון וכו'). באותו גליון של "ביתנו" בו
 נתת פומבי להרהורי לבך בדבר השתתפות 200
 זוגות הורים בחדר-האוכל של המוסד במסיבת
 פורים של המוסד פרסמה המזכירות כללים מ-
 סויימים בעניני צוהג, תרשה לי להסב את
 תשומת-לבך כי - כמו לכל חבר בחבר העובדים
 - היתה האפשרות להתייחס לבעיה רצינית, -
 לא יחס פורימי, אלא למצותה ולהגיע לדיון
 חברי יותר, ופחות מרגיז. נגע עד עומק ל-
 בי התיאור של האמהות שלא זרתעו להדחף ב-
 דחף של "לא יתכן" למקום לאן שועדו התובת
 של הילדים לא הזמינה אותן, ולדעת, בצדק,
 היות ואין מקום לכולן; ומי יקבע מי תהיי-
 נה המאושרות? פני מי יכסה סומק של בושה-
 ומי יהיה "בסדר"?

זאת ועוד - מי שרצה לראות את "שני-
 בניו" או בת אחת במוסד יכול היה לבוא ל-
 פי אותה הזמנה לתהלוכה.

אודה לך, אם תפרסם מכתבי זה, וגם -
 אם בעתיד תזכור, כי נמצעים מדיון במסגרת
 המתאימה דינם כדין מסכימים.

בברכה:

עיניך הרואות, זכריה, פרסמתי את ה-
 מכתב במלואו מבלי לגרוע דבר, אך, אמרת -
 חכמים היא: "משה רבינו, לפי שהיה בכלל -
 כעס בא לכלל טעות", לכן, אל נא באפך! כל
 כלו של המכתב בטעותך יסודו, ועל כן, גם
 מיותר; אילו השכלת לראות בדברי, שכתבתי-
 ב"ביתנו" כדברים שנכתבו לחברי הקבוץ, ולא
 ראית בכל מלה הנכתבת אודות המוסד, טוב -
 או רע, כעל כתובתך מופנית, כי אז חסכת -
 מעצמך את כל הטורח. יתר-על-כן, לא בעלם
 מעיני, שמזכירות המוסד דנה על כל הפרשה-
 בכובד-ראש, ואף החלטותיה ידועות לי היטב,
 אך האם גם במוסד כלשהו בקבוץ "העוגן", -
 מזכירות, ועדי-הורים, או שיחת-קבוץ, נ-
 דונה פרשה זו? והרי כל הריבון והתרעומת
 הפורץ כל שנה מצד החברים בקבוץ בובע מכו,
 שבכל ימות השנה, ואפילו לא ימים ספורים-
 לפני פורים, אין מביאים את הבעיה לפני -
 החברים, במפורש בקטתי במאמרי לשון רבים,
 לאמור: עד מתי נתייחס, כלומר, אנחנו חברי
 הקבוץ, יחס פורימי לדברים רציניים, ולא-
 אתה, זכריה, שאתה דבת בכובד-ראש ידעתי.
 אבל שהקבוץ דן באותה הרוח טרם נוכחתי ל-
 דעת. מי יתן וראית דברי אלה, 'כמסירים -
 מכשולים ולזות-שפתים בדרכנו הידידותית,-
 כדבריך, גם להבא.

באותה הידידות,

שמלה.

זכריה.